

Психотерапія і коза

Степан Олійник

Містечко. Лікарня.

Це й сталося там.

Зайшла до хірурга в береті мадам.

Присіла. І скаржиться, повна тривоги:

— Болять мені часто і руки і ноги...

Не менш півгодини хірург оглядав.

Мікстури, таблетки, рецепти їй дав.

А десь через тиждень, у пору ранкову,

Мадам у береті з'явилася знову:

— Купила і з'їла вже порцій зо п'ять!

І гроші пропали. І ноги болять.

Ви лікар! Ви мусите дати допомогу! —

Влупила мадам каблуком у підлогу.

— Затямте, що спокою вам я не дам! —

Немов з кулемета строчила мадам.

Діждавшись в її монологі перерви:

— Це нерви! — аж вигукнув лікар. — Це нерви!

Тепер я вже бачу: причина у них... —

Притихла мадам. Потім лікар притих.

Пішла...

А за два дні в його кабінеті

З'явилася втретє мадам у береті:

— Діагноз ваш, лікарю, гідний хвали,

Причину хвороби ви точно знайшли...

Весела. З-під вій вже не капа сльоза:

— Псує мої нерви клятуща коза!

Коли б не доїла — відро переверне!
Клянусь вам: уже не видержують нерви!

Отож і прийшла я поради спитать:
Тримати козу а чи краще продать?